

EGRI POSTA.

HETILAP.

EGYSZERSMIND A HEVESMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET KOZLÖNYE.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési díj: egészévre 5 frt — kr o. é.
" " félévre 2 " 50 " " "
" " negyedévre 1 " 30 " " "
Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetéseket elfogad

EGERBEN a kiadó-szerkesztőség (Széchenyi utca 168. szám, az irglmas névelkel szemben), az érs. lyc. nyomda irodája, Jentsch G. könyvkereskedése (czutor utca), a volt kiadó Ceisler Lajos (haltér-239. sz.) Fraenkl B. Miskolcban, Poplan E. Gyöngyösön, — és minden cs. k. postahivatal.

Hirdetésekről

fizetnek minden háromszor használt sorhely után 6, másodszori közzétételknél 5, harmadszorinál 4 kr; azonfelül bélyegadó fejében minden hirdetéstől 30 kr o. é.

I. évi folyam.

32. szám.

Augustus 24-én 862.

Az „Egri Postára“ előfizetést nyitunk:

Septembertől Decemberig 4 óra 1 frt 70 kr
Októbortól Decemberig 3 „ 1 „ 30 „
teljes számú példányokkal július elejétől még folyvást szolgálhatunk.

Az „Egri Posta“ kiadó hivatala
(Széchenyi utca 168. sz.)

KÖZÜGYEK.

Heves vgye gazd. egyesülete gépészeti szakosztálya által aug. 1-én 1862 tartott ülés jegyzőkönyve.

Jelen voltak: elnök Kovács László, Borhy Imre, Dankó Ferencz, Darvas Lajos, Móczár János, Farkas János, Vagner József s több tagok.

1. Elnök ur előadván, hogy a mezei gazdálkodás vezetésében gyakran oly káros befolyással lévő drága, sőt hiányzó napszámok meglehetősen háttérbe szorítását eszközölő gazdasági gépek megszerzésében a Trefort Ágoston által ajánlott könnyű megszerzési módot, — mely szerint a gép — árához aránylag kiosztandó bizonyos számú részvények útján bejövendő összevből szerezhetnék meg, s ennek megtörténte után az illetők között sorsoltatnék ki, — az egyesület tenné magáévá; — melynek folytán előleges kísérletül a 600 forint értékű „Mac-Cormick“ kaszáló gépének a fentebbi modorban leendő megszerzésére a t. ez. tagok figyelmét felhívja.

Az indítvány elfogadtatott, s az érdemben vett kaszáló gép megszerzésére 100 darab hat fős részvényvel ellátott aláírási iv határozatott az egyesület tagjai közé kibocsájtatni; — mely betöltvén, a gép azonnal megszerzendő, s egy évi használat után az illető részvényesek között sorshuzás útján kijátszandó lesz. — Kelt mint fent.

Jegyzette: Rigó Antal,
titkár.

Heves vgye gazd. egyesülete igazg. vál. által aug. 4-én 1862. tartott rendes havi ülésének jegyzőkönyve.

Jelen voltak: elnök Kovács László, Berecz Ferencz, Györfy Ignác, Kovács József, Kürthy János, Orczy József, Schick Ignác s több tagok.

1. Elnök üdvözölvén az egybegyűlt tagokat, a mult havi igazg. vál. ülés jegyzőkönyve felolvasatott.

Tudomásul vétetvén, e jelen jegyzőkönyv hiteltelítésére Orczy József, és Kürthy János urak kértettek meg.

2. Elnök a mult havi igazg. vál. ülés meghagyása folytán előadván: miszerint az Egri Posta című hetilapnak egy időre történt elmaradása azon okból származott, hogy a szerkesztőséget elvállalni akaró Erdélyi Józseftől, az erre felsőbb helyről szükségelt engedély megtagadtatott; — most azonban az e tekintetbeni aggodalom teljesen megszüntnek tekinthető, — miután annak szerkesztését — mint azt az elnökhöz intézett s jelen alkalommal felolvasott levél is tanúsítja, — Szabó Ignác ur vállalta el — ki lapját az egyesület részére hivatalos közlönyül jövöre is egész készséggel felajánlja; egyszersmind az egyesület tagjainak lapja iránti pártfogását kérvén.

Az Egri Posta kiadó-szerkesztőjének az egyesület elnökéhez intézett leveléből kitűnő, hogy a lap megjelenését akadályozó körülmények megszűntek; Szabó Ignác urnak, mint a lap kiadó-szerkesztőjének hazafi ajánlata örömmel fogadtatott, s az Egri Posta inmentül is az egyesület hivatalos közlönyül használatni, s a tagok pártfogá-

sába ajánlatni határozatott; miről a tisztelt szerkesztő ur tudósíttatni rendeltetik.

3. Tudomására esvén az egyesületnek, hogy a sz. István község-bánya-társulat Pestről Hatvanon által Losonez felé vezető vasút építését tervezi, sőt hogy ezen vasutnak Pestről Hatvanig való vonala már mérnökileg ki is tüzetett, s építése nem sokára valósággal meg fog kezdetni; — elérkezettnek tartja az időt arra nézve, hogy Gyöngyös városának — mint az egyesület székhelyének, a megye legélénkebb kereskedő városának, s ez által az összes vidék érdekében, a szükséges lépések megtéssenek a végre, hogy Gyöngyös a vasuti tervezet vonalából ki ne hagyassék, hanem minél közelebb közvetlen összeköttetésbe hozassék.

A Pest-Miskolczi egyenes vonal országos fővonal gyanánt van kitzítve, azonban daczára annak, hogy halhatatlan Széchenyink e vonalat a fővonalok sorába jelezé, daczára annak, hogy a kereskedelem, és nemzetgazdasági kívánalmak e vonalat fővonalul tűzik ki, s az országos gazd. egyesület legközelebb kiadott emlékiratában ezen egyenes vonalat is azon hat fővonal között említi, — melyeknek mielőbbi kiépítése országos szükség, — melyeket elodázni, helytelen számítás következtében egy időre mellőzni, sőt egyéb párhuzamos vonalak tervezése, vagy építése által gyöngíteni lehet ugyan, de előbbutóbb azoknak fel kell épülniök.

Most azonban midőn a Pest-Hatvani vonal építése tervezetik, s úgy lehet, hogy szerencsés fordulatok következtében egy-két év múlva ezen vonal már kiépítve a forgalomnak is által adathatik; most, midőn ezen vonal Hatvanig való építése ktszöbön áll, látszik legezelszerűbbnek szót emelnünk arra nézve, hogy ugyan azon vállalkozó, ki ezen egyenes vonalat Pestről Hatvanig kiépíti, ne állapodjék meg Hatvannál, hanem folytassa építkezését Miskolczig szakadatlanul, de folytassa legalább egyelőre Gyöngyösig.

Kétségtelen, hogy a vállalkozónak Hatvantól Gyöngyösig e vonal kiépítése aránylag igen csekély pénzbe fog kerülni, mert a közbeneső akadályok leküzdésére, kevés töltés, általmetszés, és hid szükségeltetik, s aránylag a költséghez ezen darab vonalnak reménylhető jövedelmezése igen nagy, sőt az egész vonalon alkalmasint legnagyobb is.

Gyöngyös és vidékének ezen vasutvonal kiépítése életkérdés, — s miután az, — ezen életkérdés szerencsés megoldásához egy szívvvel lélekkel, sőt áldozatokkal is kell járulnia.

Ha a vasutvonal Hatvannál ez uttall nem építetik tovább, Hatvantól felfelé a Zagyva mentén folytattatik, kétséget sem szenved, hogy idő jártával, előbb vagy utóbb azon vonalok jövedelmezésének fokozása, s az országos vasuthálózat összeköttése végett Hatvantól egyenes fővonalban fog vasut épülni Miskolczig, s ez a minő kecsesgötörnek látszik, ép oly kézzel fogható veszélylyel fenyegeti Gyöngyöst.

Ugyanis az így építendő vasut Hatvantól Mező-Kövesdig, sima egyenes vonalon fog legoelsőbban vezetethetni, minek következtése lesz, hogy a Hatvan-Mező-Kövesdi vonal egyenessége Gyöngyöst két mérföldnyire kerüli el, alig érintvén azt közelebb állomással, mint a hatvani; — mert Hatvantól egyenes vonalban alig képzelünk Gyöngyöshöz közelebb eső állomást, mint talán Detk, vagy éppen a hatvanival hasonló távolságu Kápolnát.

Ha azonban Gyöngyös jelenben a vállalkozó társulatnak oly előnyököt képes felajánlani, oly ajánlatokat tenni, melyeknek következtében az építő társulat meggyőződik arról, hogy a Hatvantól Gyöngyösig azonnal kiépítendő vonal jövedelmezéségén felül még olcsó, s kedvezmények által

könnyítve nyerélyesnek ígérkezik; ugy ez uttall — mindjárt első meginduláskor — Gyöngyösig futhatnak a sínek, melyeknek innét tovább irányzása azután csak Gyöngyös előnyével történhetik.

Gyöngyös ezen lépése — ha sikert aratni képes — egy részről a városnak örök időre biztosítandja jelentőségét, más részről hazai, és megyei nagy szolgálat lesz ez által téve.

Ugyanis Egernek csak úgy lehet vasutja, ha Gyöngyösnek lesz, mert csak Gyöngyöstől lesz érdemes a legegyszerűbb vonalon Egerbe vinni a vasutat, azon vonalon, mely hajdan ki volt jelölve ország-utjának mindenütt az ős Mátra tövében Egerig.

Egertől a hegyek között ismét egyenes vonalra nyílik kilátás Tárkány felé Miskolczig, — igaz hogy a diósgyőri bikkesen által nehezebb, és költségesebb lesz az építkezés, de ha tekintetbe vesszük, hogy ezen költséges építkezés által két népes város nyeretik meg a közlekedés eme vonalának; ha tekintetbe vesszük, hogy a legrövidebb, legegyszerűbb uton huzatik ez által eme fő vonal; akkor a több költség fedezve, a czél jobban meg közelítve lesz, s a vasutnak sinjei mindenütt kemény, erős, örökös, biztos talajon lesznek lerakhatók.

Meg lesz nyerve e vonal jövedelmezésének Gyöngyös, kimondhatatlanul élénk személy-forgalmával, és erős kereskedelmi osztó piaczával; meg lesz nyerve a vállalat nem kis jövedelmezésére Eger városa; — más részről meg lesz nyerve a vasuti közlekedés emelttyje, mind két városnak biztos felvirágzása mellett a legközelebbi egyenesség.

Ez okoknál fogva szükséges, hogy a kinálkozó alkalmat megragadjuk, s midőn ily fontos életkérdés látszik felszínre kerülni, a körül minden szükséges lépés megtéssék, s hazánkfiainak önérdékük előmozdítására egyesületileg is támasz nyújtassék.

Ily fontos érdekekben, hogy a jól megdöntött eszmét azonnal tett követhesse, ez érdekekben gazd. egyesületünk rendkívüli közgyűlést tartand, melynek határidejéül az elnök által majdan legezelszerűbbnek találandó nap tüzetik ki, egyszersmind az előleges lépések megtételére az érdekeltek összejegyzése, felszólítása és tudósítása, ugy a közelebbi viszonyoknak előleges kitudása végrehajtásával az elnök bizatik meg, kinek feladatául tüzetik ki, hogy tegye magát legrövidebb idő alatt az építkező társulattal összeköttetésbe, szerezzen tudomást arról, mit kellessék a vidék, és város lakóinak, s különösbbe az érdeklött egyesületnek is tenni, hogy a Pest-Hatvani vonal Gyöngyösig kiépíttessék, szóval az annak idejében megtartandó közgyűlésnek eleve szerzendő adatokat szedjen be, jelentése azon közgyűlés napjára elvártaván.

(Folytatjuk).

A nőnevelésről,

tekintettel

az angol kisasszonyok egri leány-növeldejére.

(Folytatás).

Természete a romlatlan keblü embernek, hogy hozzája hasonlókkal örömeztársakozik; s mennél közelebb vagyunk azon korhoz, melyben az érdek még nem csinál választó falat ember és ember között, a hiúság, irigység s a szenvedély ezerféle nemei még nem taszítják el egyiket a másiktól: annál nagyobb mértékben tapasztalható amaz örömdetes jelenség. Az ártatlan zsengekort értjük, melyben a még számítani nem tudó gyermek oly szívesen csatlakozik kis társához, megosztja vele örömeit, játékaikat, meg aprós kis bajait is, melyektől már a gyermekkor sincs fölmentve.

Ezen természetes hajlam, jó irányban felhasználva, igen jótékony, s a gyermek egész jövőjére nagy hatású tényező lehet. S egyik igen nagy elő-

nye a jól rendezett növelődnek, hogy ezen hasonlók között természetesen kifejlő szép tulajdönt, mind a tanítás mind a nevelés tekintetében fölötté sok jónak gazdag forrásává teheti. Mindenki tudja, hogy a jó kedvvel, mintegy játszva történő tanulás mily sikeres, mennyi örömet szerez a kis társaknak, mily buzdító ösztön arra, hogy egyik a másiktól el ne maradjon; mily jótékony eszköz azon növedékek kifejlésére, simítására és szelidítésére nézve is, kik természetöknél vagy egyéb körülményeknél fogva kevésbé simák, kevésbé nyitak és hajlékonyak; a tapasztalás bizonyítván azt is, hogy valamint gyermektől gyermek legkönnyebben tanul, — s e részben a figyelmes tanítónő maga is igyekszik elsajátítani a gyermek fogékonyságához alkalmazottabb módokat, fogásokat, mintegy gyermekké lesz, hogy a gyermekeket sikeresebben taníthassa: — úgy épen e bizalomnál fogva gyakran megtörténik, hogy a gyermek néha jobban tart kis társától, mint sokszor tán magától a nevelőnőtől, s nem akarva is üdvös ellenőrséget gyakorol fölötté, mincképvéllel megvannak jó következtései.

Csekélységnek látszó, de szerintem igen ügyes tapintatra mutató, s az életre közvetlen hatásu azon több leány-növelődében divatozó dicséretes szokás, melynél fogva a kisebb leányka egy nagyobbak különös felügyelésére bizatik; s így már zsenge korában bevezetetik hivatásának azon legfontosabb teendőjébe, mely rája, mint gondjait mindenre kiterjeszteni kellő családnyára vár később az életben.

Az ily intézetekben divatozni kellő testvéri egyetértésre nézve, bárki mint vélekedik, de én nem csekély befolyásu dolognak tartom azon rendszabályt is, melynél fogva a növedékeknek egyformán kell öltözködniök. Ez a rendszabály, azonkívül, hogy a szülőknek is tetemes költséget megkímél, igyekszik elejét venni a különféle öltözködéssel igen könnyen támadható tetszelgésnek, vetélynek, irigykedésnek, s több oly szikrának, mely ha ily korán lángot kap, káros szenvedélylyé válhatik; igyekszik elejét venni a fényűzésnek, mely ellen nem lehet eléggé ővni az erre különben is oly hajlandó gyöngéd nemet.

Ha valamely intézetben a gyermekeknek szinletlen, nem kiesapó, hanem a szerénység határai által korlátolt jövedve, mulatságaikban nyilatkozó fesztelen öröme, s az egymás iránti testvéries szeretet, — mely nem fájul később az életben talán alkalmatlanná válható ezimboráskodássá, — hanem azon igazán testvéri szeretet, mely az egyenlők között, egyenlő szabályok alatt, azon egy üdvös célra fejlődik a gyermekekben; az egyszerű tisztos öltözködésekben is mutatkozó szerény viselet... ha, mondom, mindezen tulajdonok bizonyosságot tesznek valamely növede életrevalóságáról, czélszerűségéről akkor ezeknél fogva szerencsésnek tarthatja magát: mindazon szülő, kinek magzata az egri leányövelődésben ily viszonyok, ily öröme között töltötte növedék pályáját, melyre a visszaemlékezés mindig oly édes leszen, mi az intézetre nézve legszebb méltánylat, legnagyobb dicséret.

(Folytatjuk).

Ellenészrevételek

„Egy szakférfiunk“ az egri főegyház kijavítására tett ítéseti megjegyzéseire.

Engedje meg tisztelt szerkesztő ur, hogy a főegyházunk javítására vonatkozó, s lapja 31. számában közölt „ítéseti megjegyzésekre“ néhány ellen, — illetőleg felvilágosító észrevételt tehessek.

A végén kell kezdenem a nótát, mert a megjegyzéseknek a végén üti ki magát a szeg a zsákból, a végén tör ki az ok, mely e megjegyzéseket sugallta, ott t. i. a hol a „szakférfiunk“ az egri iparosok védelmére kelvén, — hivatva, vagy hivatalosan? nem tudom — határozottan oda nyilatkozik, hogy az egri iparosok e munkát ha nem jobban, és czélszerűbben, de mindenesetre olcsóbban eszközölték volna. Honnan azt kell következtetnem, hogy az itészkedő szakférfiunk előtt is, ezen építkezés legfőbb, sőt talán egyedüli hibája az, hogy nem egri iparosok által hajtatott végre. Ugyde mutassa fel nekem a szakférfiunk azon egri iparosokat, kik ezen nagyszerű, majd 50,000 ftag rugó építkezésre, kellő képezttség mellett, még kellő biztosítékkal is vállalkozhattak volna? Mutassa fel például azon egri bádogost, ki azonfelül, hogy képességét egy pár templom, és néhány vasuti épület már végrehajtott fedésével igazolta, egyszersmind kellő pénzerővel is bírta ily költsé-

ges munka végbeviteléhez! — Egyiket, mint másikat ily kisebb provinciális városban méltányosan keresni sem lehet... Azonban a szakférfiunk főleg azon derék iparosunkra czélez, ki egykoron a székesegyház építésénél Hild utmutatása mellett a felügyelést gyakorolta; és mi csak sajnálni tudjuk, hogy a megjegyzések írója a dolgot e térére vitte; mert mi is becsüljük a kérdésszerűségét, és sajnáljuk, hogy kényszerítve vagyunk, felleplezéseket tenni, melyek reá nézve nem épen kellemesek lehetnek.

Ugyanis mellözve azt, vajjon bevégzett remekmű-e főegyházunk, vagy nem? — mi nem tartjuk annak — mellözve hogy a terv, és felügyelés a Hildé volt, a közvetlen vezetés czélszerűtlenségének tulajdonítandó, hogy most már, midőn az egyház fennállása alig haladott meg egy negyed-századot, a tetőzet legnagyobb részének fa szerkezetét újjal kellett pótolni; miért? mert elmulasztván az építő azokra ablakokat, a padlásokra közlekedési lépcsőzeteket alkalmazni, míg egyrészt a padlások a nap, és szabad légtől csaknem teljesen elzártak, másrészt a bennök uralgó egyiptomi sötétség és nyaktöréssel járó mázskálhatás mellett, lehetetlen volt akár a viznek, a szintén kontáruul eszközölt vaslemez-fedél közti beszivárgását, akár egyéb beálló hiányokat felfedezni s megelőzni; meg sem említvén, miként némely földrésznek czélszerűtlen constructioja, s a szintén czélszerűtlenül — néhol bolthajtáson keresztül! — vitt vízvezetők a romlást nagy mérvben előmozdították. Vagy talán az is a czélszerűséghez tartozik, hogy a kö-ablakfelek alsó lapjai vízirányosan laposak voltak; minek következtében, az ott összegyűlt esővíz a lejtőség teljes hiányában lenem folyván, a redőnyök ugymint ablakok rámainak alsó részei mind elrothadtak?! Ugy hiszszük, ezzel is eléggé megfelleltünk arra, hogy az egri iparostól szintoly jó és czélszerű munkát várhattunk volna, mint a tényleg eljáró építészétől. Azt azonban még sem mulaszthatjuk el megjegyezni, miként főegyházunk, — jelesen annak falazata — ezelőtt mintegy 8—9 évvel egri iparosok által egész terjedelmében kijavított, s ime 1860-ban rongyossága már oly kiáltó lön, hogy újra javításról kelle gondoskodni.

Végre, mi az olesóságot illeti — mit a szakférfiunk annyi határozottsággal odavet, — e pontról talán szólnunk sem kellene, mert hiszen minden okos ember saját fejből is elgondolhatja, hogy azok, kik a költséget zsebköböl meritik, nem lesznek oly kábák, miszerint erőnek erejével drágább munkát keressenek, holott kevesebb pénzzel is ép oly jól czélt érnek! — Azért is, nehogy hosszadalmasak legyünk, csak azon ténnyt említjük fel, miként az idej meszeléssel kérdésszerű iparosunk valóban megkínáltott, de meg nem egyezhetvén, a művezető építész által tetteleg kevesebb mint 3/4 évvel hajtatott végre annak, mit egri iparosunk, mint legalsó árt azért követelt. Kinek egyébiránt érdekében, és jogában áll e részben még bővebben értesíteni, összehvetheti az ezelőtt néhány évvel végbevitt közmivesi javítás költséget a mostanival, s látni fogja, hogy az előny az idej munka részén áll. Fel kell itt említenünk, hogy ugy látszik, miként hivatalosan szakférfiunk azon tévedésben van, mintha Gerster építész ezen javítási összes munkát általában vállalta volna magára, stehát érdekében állana a dolgot ugy vinni, hogy, — mint egykor az utak és hidak árlejtett építésénél állítólag gyakoroltatott — mentül nagyobb nyereségre tegyen szert. Ugyde e feltevés hamis és alaptalan, mert tudnia kell a bírálóknak, hogy a munka az eljáró segéd építész által számadás mellett vezetettik, és így a megtagarítások, melyek különben mint nyereség a vállalkozó iparos zsebébe folytak volna, az építkezési pénztárjára maradtak.

(Folytatjuk).

VÁROSI ÜGYEK.

Jótékonyosság. A Hevesmegyébe kebelezett Gyöngyös-Tarján közszégekben folyó hó 1-én támadt tűz által károsult lakosok részére, az illető fertálymentesek által következő könyör-adományok szedettek be: a város 1-ső negyedében többektől 1 frt 30 kr; a város 2-ik negyedében: Schwarz Istvántól 50 kr, Hajdorn Ferencztől 50 kr, — többektől 2 frt 60 kr; a város 3-dik negyedében: az irgalmas szerzettől 1 frt. a P. P. Servitaktól 1 frt, Schmid Jánostól 50 kr, — többektől 4 frt 64 kr; a város 4-ik negyedében: dr. Nagyfejű Mihály urtól

1 frt, Fisingné asszonytól 1 frt, többektől 5 frt 68 kr; a hatvani 1-ső negyedben: többektől 2 frt 64 kr; a hatvani 2-ik negyedben: többektől 1 frt 27 kr; a hatvani 3-ik negyedben: Eperjessy Edvárd urtól 1 frt, ngs. Ferenczy Imre kanonok urtól 1 frt, Párvy urtól 50 kr, G. F. től 1 frt, többektől 5 frt 66 kr; a hatvani 4-ik negyedben többektől 2 frt 88 kr; a maklári 2-ik negyedben: többektől 2 frt 70 kr; a felnemeti negyedben: Pogonyi Mihálytól 45 kr; többektől 3 frt 64 kr; összesen: 43 frt 2 kr o. é.

Mely összeg mai napon az illető helyre elküldetvén, midőn erről a t. adakozók értesítetnek, egyntal azon készsége, melylyel a szerencsétlenek nyomorának habár pillanatnyi enyhítésére is kitelhető adományait meghozni szorgoskodtak, a károsultak nevében a városi tanács közszönetét nyilvánítja.

LEVELEZÉSEK.

Pest, aug. 20. 1862.

Akár hitte valaki, vagy épen senki, én mondtam a multkor, és ime el is kezdők az ünnepélyeket. Mert a 15-iki B. A. mennybemenetele után alig vetünk egy közönséges hétköznapi lélekzetet, s mint a gyermekek szokták napok helyett azt olvasni: hogy hányszor alusznak még? alig alutunk egyet, s már a 17-iki esti mennydörgésnek képzelt, és 18-án reggel „ismétlő döt“ ágyudörgés ébreszte föl bennünket legkedvesebb álmunkból is, melyre volt közülnk elég álmos, a ki a lapok után valónak kezdé hinni Garibaldi itt létét, minthogy egy ilyen olasz kereskedő mai napig is van itt, (ha eddig el nem ment.)

Vala pedig e nap a császár születésnapja, melynek ünnepélye Budán tartott a várban. Sokan voltak át Pestről is részt venni e napban. Különben más baj nem történt, mint hogy az egyik hadihajón egy ágyu egy tüzért átlőtt, vele pedig kettőt lökött a Dunába. Ezek sem igen találják föl a puskaport.

E nap emlékeül néhány kisebb politikai vétke kegyelmet nyert a Károly-kaszárnyából, és most már szabadon dicsérik az urat.

Ámbár nem volt az 1860-iki, de eléggé nagyszerű volt az első és szent magyar király, István napja, szinte ugyanazon ős Budán, hol a väczy püspök ő méltósága végezte a szertartást, melyet folytatott ft. Fekete kanonok ur, tartva egyszersmind a beszédet is.

Lehetett látni a sz. István kezének ereklye-tartójára készített templom alaku diszmvét vagy ékszeret, mely igen magára vonta a figyelmet.

Reggel hat órától kezdve jött-ment a különféle népség, és Buda legalább délig volt élénk, a minő aluszékony szokott lenni máskor; no de ennyi ünnepre föl is nyithatta szemeit. Hanem az mégis föltünő volt, hogy Budán a dunapartí egy pár hajót véve ki, sehol semmiféle zászló nem volt kitűzve, mi által Pest mint valami fiatal kaczer hölgy faluról jövőnek látszott felszalagozva, mivel különösen a hajók és állomásaik piramis alakban voltak felkendezve különféle színű kisebb-nagyobb lobogókkal, mi ismét ugy látszott, mintha a nemtő deszkaként aggatta volna oda száritás végett a kimosott ruhát; ős Buda szelleme erre is mosolyoghatott, ha kedve volna rá.

Kardos világiakat lehetett látni, de keveset, annál inkább feltűnt a néhány, mintegy kostoloul be, mutatott magyar gránátos terjedelmes és furesán sajtószertü miczije, hogy az ember soká nem is igen merte őket nézni, eszébe jutván a gyermekkori mumus.

Képviselve voltak a főbb és nem főbb hivatalok és néhány főbkek; nem különben a „becsületes ezéhék“ s ha jól vehettem ki, a pesti kath. legényegylet is a többek közt néhány nemzeti színű kokárdával diszitett taggal zengedezte ékes és buzgó német nyelven az ő ájtatos énekét.

A mi pedig általában az ily ünnepélyeket nagyon is nem disziti, az a jó városi hatóság meglehető és semmikép sem széppithető májfoltnyi szeplője, a különféle bénánál bénább, undorító és borzasztó koldusok töredéke, kik utközben egyes béna tagjaikkal ijesztgetve a gyengébb természetűeket vagy az élénk képzeletűket, erős hangon kéreggették a filléreket. Ennek ugyan én sem vagyok ellensége, sőt bár enyhíthetném a nyomorult szenvedését; de azon valóban megbotránkozom többekkel együtt, hogy míg az ép termetű s legalább koldulni képes egykori gazdag, pesti polgárok azon szerencsétlenjeinek is van háza és ellátása, kik hogy más szót ne használjak, készakarva jutottak koldusbotra: addig a kezetlen,

fellábu és jérékjaírói se lönben is ad tartásukra. kisvárosi bu lommall hall énekét, és l

Mennyi az egész né lükte arezu alapítók sen N.-Körös va irott malaszt hogy minden

Eszemb (Pesten) a n kodtak, hogy teléből háza lönöket és c még sok előz a helytartósá hogy majd m

A város sorba öntöttv gitsége által, dezhetnek fü part nevezete stb. Söt arra gokat szinte vatal, Depiny h a j ó k “ ezen fölvanak irv télen nincsen szeres föliratt ritanak. Azuta semminek pe az oszlop, táll kopott téglasz

Hoz Job Hiv Kis Haj Nel Jöj Nye Ege Itt Nim Nem Nem Még Elle Boe Hiv Még Itt i Nem Nin De Lág Nem Igy Majd Hozz Sirra Sirja Most

Nap

A faképné dott néptöme volt kik bein látták, de nagyo hetné nekik rosz barátokozni ezen lattel, hogy ez számára a szaba kozáknak ismét utána. Különös ki francziáival a város kapuit be tácsal tölt ágy oly lelkesen üdv nem épen a legi

fellábu és jóformán némely rész e félfejű istennyomó-
rékjairól senki sem gondoskodik! Holott minden, kü-
lönben is adakozó ember ezek nem látásáért is fizetne
tartásukra. E tekintetben ez az ünnepély valóságos
kisvárosi bucsu és vásárhoz hasonlított, a hol borza-
lommal hallja az ember e szerencsétlenek keserves
énekét, és látja ijesztő bomlásnak indult lényét.

Mennyi jó intézetünk van, hogy egy mondjam
az egész néptest javára, és ez égő karbunkulus itt
lúktat arcunkon! Erre a legokosabb és kegyesebb
alapítók sem gondoltak eddig tudtommal az egy
N.-Körös várost véve ki, mivel másutt még mindig
írott malaszt és papíron feketélő rendelet maradt az,
hogy minden község gondoskodjék nyomorultjairól..

Eszembe jut itt, hogy a magyar gazdasszonyok
(Pesten) a napokban gyűlést tartottak, és arról tana-
kodtak, hogy sorsjegyeket adjanak ki, s ennek bevé-
teléből házat építsenek, itt gazdasszonyokat, neve-
lőnőket és cselédeket nevelendők. Mivel pedig erre
még sok előzmény kell, hát folyamodnak engedélyért
a helytartósághoz, s a többire nézve azt határozták,
hogy majd máskor fognak végezni.

A város is kitáblázta a Dunapartot, állitván
sorba öntöttvas oszlopokat, melyeken szemüveg se-
gítségével, vagy éppen csillagászok és régészek fe-
dezhetnek föl írást, mely jelöli, vagy megnevezi a
part nevezetességeit, minő a hajók, különféle piacz-
stb. Sőt arra is volt figyelem, hogy a felesleges dol-
gokat szinte megnevezzék, minő péld. a gőzhajó-hi-
vatal, Depiny fürdője, heti vásárok, és „külföldi-
hajó” ezen szóval, holott a hajó-hivatalok ugyis
fölvannak írva saját tábláikon, a többi hajók pedig
télén ninesenek itt; Depiny fürdője pedig saját két-
szeres fölirattal is bír, melyet a télre szinte eltaka-
ritanak. Azután keresse a kinek tetszik. Olvashatlan
semminek pedig azért látszanak e táblafélék, mivel
az oszlop, tábla, és a rája öntött betűk egyforma
kopott téglaszerű röt festékekkel vannak bekenve.

E táblák megelőző egyetlen mását tudok itt s az
egy becsületes csizmadia mester ezimere, ki a veres
táblára ugyanazon színű veres csizmát festetett.

Erre már nem lehet ám elmondani, hogy a vak
is meglátja minő jó szolgálatot tesznek azért a táb-
lák a külföldieknek — mert több lap azok kedve-
ért üdvözölte őket; hát még nekünk? Csak tessék
megtapogatni és tanulmányozni, mint a hyerogly-
pheket.

A vásár javában kászolódik az elérékenyült
ég utalványozván rá egyelőre egy kis záporosút, nem
különben a nemzeti színház említett 12-ik ünnepé-
lyére; a társadalmi és politikai életben egy-két há-
zasságot, mulatságot, és kacását véve ki — nagy szél-
csend uralkodik; sőt a bécsi és trieszti kéjutazók is
elnapolták magukat, s csak sept. 8-án jönnek hoz-
zánk, ha el nem maradnak. A várostól pedig elfoga-
dásukra híresztelt hatezer forintnyi utalványozás —
kaesá lett. Azért még sem mondjuk, hogy ha jösz-
tök, lesztek, ha hoztok, esztek; mert biz, itt pénz mel-
lett bárki is úgy jóllakhatik, mintha mi megyünk
külföldre. Ismerik már ők a mi vendégszeretetün-
ket, csak ne exequáljanak bennünket, már t. i. ők!

Végül legyen szabad nekem is elnapolnom ma-
gamat — a viszontlátásig. *László.*

IRODALMI UJDONSÁGOK.

Beküldetett szerkesztőségünkhez „I f j u s á g i
i r a t o k” a magyarhoni mindkét nembeli izraeliták
számára, szerkeszti s kiadja Fischer Nánán, győri
izr. elemi magyarnyelv tanító. I. és 2. füzet. Tar-
almaz: elbeszéléseket és verseket; Kohn Albert,
Deák Ferencz, Guttman Jákó, és Vörösmarty M.
rövid életrajzeit; történelmi, föld- és természettu-
dományi czikkeket, és apróságokat. Hasznos, jó és
hazafias olvasmányok izr. ifjaink számára, csak
aztán fogadjuk is legyen. A hatvire terjedő kettős
füzet ára 1 újforint.

Különös játéka a sorsnak! mily kontraszt! Benn
a városban a francziák könnyelmű, vidor társalgá-
sukkal körül zsbongják a drezdai szépeket, künn
az Elbe folyam által elválasztott város alatt kozákok,
baskirok s egyéb nem európai lények természeti
vadságukkal, szolgál-lelkükkel, s durva kiabálásaik-
kal töltik be a levegőt.

A beállott éjben messze látszottak az orosz tá-
bor őrtüzei.

Másnap korán reggel Drezda, Szászország fővá-
rosának utca-szegletein, következő hirdetmény vala
olvasható:

„Polgárok! Az eckműhli herezeg legfelsőbb pa-
rancsából, tudtul adatik az összes lakoságnak, hogy
mihelyt ma délelőtt a harmadik ágyulövés elhang-
zott, kiki lakába siessen, és azt három órának lefo-
lyása alatt elhagyni ne merészelje.

Drezda márczius 19-én 1813.

A drezdai tanácsból.

— Tehát három órai házi börtön! kiáltának fel
a drezdiaiak, — mi mindent megkelle élnünk!

Nyolcz óra felé történt az első ágyulövés. Az
utczákon iszonyú zsbongás támadt, a félénkebbek
nyakrafőre rohantak szállásaikra, egymást taszigálva,
és fellökve; azt hitted volna, ha e komikus alakokat
látod, hogy az itélet napja bekövetkezett; míg a
bátrabbak újságvágy — s kíváncsiságtól ösztönöz-
tetve, tömegestül tódultak az Elbe partján álló há-
zakba, azok ablakaiból, és erkélyeiről szemlélni
akarván a bekövetkezendő szokatlan jelenetet.

Még sértetlenül, és büszkén állott Elbe folya-
mon az erős köhid. A romlásnak szánt közep osz-
lopon, és a rajta nyugvó két íven a legkisebb sérü-
lés sem látszott még, csak a vas hid-korlát, és az az-
előtt rajta pompázott aranyozott kereszt hiányzo-
tak már.

A harmadik ágyulövés után sebes vágatva jött
az Ujvárosból a hidon keresztül több ágyuüteg, pus-
kaporos, és podgyász kocsi, francia gyalogság és
lovasság. Ezek elvonulta után a hid körüli tér mind-
inkább üres lön, az Elben jól messzire nem vala
látható sehol sem hajó sem csónak, — minden ki-
holtnak, elhagyottnak látszott, maga az ég is komor
szint öltött magára.

A város tornyain kilenczet ütött az óra. A kö-
zépső hidoszlop körül először iszonyu füstgomoly
emelkedék az ég felé, azután vakító fehér sugár, végre
czikázó tüzoszlop; a köoszlop nyújtózkodni látszott,
a rajta nyugvó két ív magásra emelkedett, a követ-
kező pillanatban földet reszkettető dörgés hangzott
el a légben, és az oszlop ívcivel együtt a felháboro-

Nagy-Váradon f. é. október 2-án egy politikai
társadalmi és kereskedelmi új közlöny fog kelet-
kezni „Bihar” ezim alatt, Györfly Gyula szer-
kesztése, és Hollósy Lajos kiadása mellett. Elő-
fizetése egész évre 10 frt, félévre 5 frt. A próba szám
sept. 15-én adatik ki, s akkor lesz alkalmunk az új
vállalatról bővebben szólni.

HIRKÜRT.

— E hó 16-án hunyt el Hevesen 74 éves ko-
rában **Radics Pál**, az 1709-iki felkelő sereg fő-
hadnagya, Hevesmegye egykori főszolgabírája. A
boldogult, mint jó hazafi s az irodalom barátja volt
általán ismeretes, s mindenkinek, ki vele ismerős
volt, vagy érintkezett, közbeesülésében s szereteté-
ben részesült. Áldás poraira!

— Dicső sz. István első apostoli királyunk ün-
nepét Eger fényesen ünnepel meg. A teljes diszt isteni
szolgálatot érsek atyánk ő exja tartá, s az erre nagy
számmal egybegyűlt, minden rendű rangú s vallású
közönség, Mindszentynk jeles szónoklatán
épült. E hazai nagy ünnepnapon hajnal óta dur-
rogtak a mozsarak egész alkonyig, mi ünnepélyes
alkalmakkor igen tisztessé szokás. Ez uttal azonban
egy kis szerencsétlenséggel volt összekötve: mert
a fő-tüzérmesternek B.I. urnak, — egyik ágyú-
ban a löpor, töltés alkalmával, meggyuladván, — a
lángok arczát tetemesen megsérték. Hja! nem esu-
da, ha tiz-tizenkét év alatt sokat feled az ember a
tüzérségből!

— Folyó hó 18-kán, — esaszár ő felsége
születés napján — a székes-egyházban tartott is-
teni tisztelet közben egyszerre egy váratlan víz-
zuhany zavarta meg az ájtatoskodókat, mely
a beállt esőzés következtében az egyház bol-
tozatáról ömlött le. Az eféle zuhanyok a für-

dott Elbe hullámai közé temettetett. Egy sötét át-
hatlan puskaporos füst eltakarta a támadott úrt az
emberek szemei előtt.

Midőn ez néhány percnyi időköz után feltűnt,
sokan, kik az egész eseményt az ablakokból szem-
lélték, bosszusan kiáltának fel:

— Mily barbarismus! Davoust egy szörny, ki-
nek keblében emberi érzemény nem fogamzott meg
soha! oda, örökre oda a szép hid, a mi büszkeségünk!
a király ő felsége, és mindnyáján a főurak ismételve
kérték a barbárt, hogy kimélné meg a hidat.

Voltak, kik azzal vigasztalták magokat, és tár-
saikat, hogy háboruban ez nines máskép, és hogy
Napoleon ha majd vissza tér, az elfoglalt orosz ágyuk-
ból újat fog öntetni. A szétvetett hidoszlop romjai-
ból mi sem látszott; a francziák tudománya itt e te-
kintetben is kitént — a fenn maradt részen három
francia ágyu nyílt torokkal nagyokat ásitott, elnyel-
ni akarván az újváros felől jövőket. Davoust a szét-
vetés után seregének legnagyobb részével a város-
ból azonnal kivonult, őrizetül hagyván abban 3,000
franciát Durutte tábornok, és néhány száz szász ka-
tonát Lecocq vezérőrnagy parancsnoksága alatt. Dél-
felé Durutte egy hosszú rendeletet bocsátott közre,
melyben szigorúan megtiltja a lakoságnak az utczá-
koni összejövetelet, csoportozást, és halállal fenyegeti
mindazokat, kik az első felszólításra szélylyel nem
mennek; e rendelet ama kritikus időben, midőn a fo-
lyam egyik partján az oroszok, a másikon a francziák
táboroztak, számtalan kellemetlenségek elkerülése
tekintetéből, igen üdvösnek vala mondható.

Épen vasárnap vala, márczius 21-én déli 12 óra-
kor, midőn az új város kapui megnyitáltak, és Win-
czingerode csapatja, — merő kozákok — mint elő-
őrsei az orosz tábornak egy conventio folytán éne-
kelve vagy is inkább kurjongatva Drezdába nyo-
multak. A falusi parasztnők nagy csoportja tágas
kosarakban éllemi szerekkel terhelten előttük gya-
logolt. Az újvárosban található francziák, és szász
katonaoörök gyorsan keltek át az Elben helyüket el-
foglalandók az ó városban.

Az új város térei, és utcái csakhamar tábori
alakot nyertek — mindenütt kozák-lándzsákat lehe-
tett látni összeállitva lobor-alakban, s körülöttök he-
verészve a nagy szakállu, barna arczu ázsia-szülött-
jeit; a házak előtt sorban végig az utczákon lovaik
számára rács volt csinálva. A csaplárosok, és sza-
tócok jó üzletet tettek boraik, s még inkább szeszec
italaikkal.

(Folytatjuk.)

TÁRCSA.

Imre király.

Hozzád jövék jó Katapán!
Jobb itt nálad, mint a csatán.
Hivebb vagy te, mint testvérem, —
Kis szállásoddal beérem.
Hajh! kit üldöz vérokonra,
Nehéz annak a korona!

Jöjj be hozzám Imre király,
Nyugodj, bátran: nines itt viszály;
Eger békés, esendes város;
Itt mulatnod nem lesz káros.
Nines itt zavar, zenebona:
Nem lesz nehéz a korona.

Nem vallottam bár kudarcot:
Mégis meguntam a harezot;
Ellenségim mind megtértek,
Boesánatért esdve kértek;
Hiv lett polgár, és katona:
Mégis nehéz a korona.

Itt imádlják az alkotót,
Nem fujják a tárogatót;
Ninesenek itt pusztult romok,
De díszlenek a templomok.
Lágy hymnust zeng az orgona:
Nem nehéz itt a korona.

Igy szólt Imre Katapánhoz:
Majd Eger nyugalmat tán hoz?...
Hozott is: mert Eger vára
Sirral szolgált nyugalmára.
Sirja Eger; az ég hona:
Most már könnyű a korona.

Szabó Zsigmond.

Történeti képek

Napoleon 1813-ki hadjáratából.

I.

(Folytatás).

A faképnél hagyott, és ámulatból alig felocsú-
dott néptömeg itélete a kozák felől megoszlott —
voltak kik benne a nagy hazafit, a szabadság hűsét
látták, de nagyobb része a tömegnek — s ezt ki ve-
hetné nekik rosz néven? — sehogy sem tudott meg-
barátkozni ezen ázsiai hőssel, s főkép azon gondo-
lattal, hogy ez — ki oldalán font ostorokat visel —
számára a szabadságot hozandja meg. Távoztával a
kozáknak ismét egy hatalmas „hurrah” dördült meg
utána. Különös mégis a nép! Ha Davoust tábornok,
ki francziáival a várost birtokában tartja, ekkor a
város kapuit bezáratja, és a bástyákra néhány kar-
tácsesal tölt ágyukat szegez ki, ezen, az oroszokat
oly lelkesen üdvözölő nép, meggondolatlansága által
nem épen a legirigyleadőbb helyzetbe jut!

dőkben csak megjárják, s az illetőnek hasznára is szoktak válni; de hogy az említett zuhany a nagy templomnak egészségére vált volna, azt bajosan hiszszük el. Illetékes egyénhez tett kérdéseinkre azon magyarázatot kaptuk, hogy az újított tető lebontott, de még eddig be nem fűdött részén az eső behatott, s a boltozaton átszivárgott. Furcsa!... tehát ezt nem lehetett volna megelőzni? . . .

— Egy idő óta két német úzérkedik itt fényképezési mesterségével, smint biztosan tudjuk, meg lehetős keresetnek örvendettek. Lapunk feladata minden becstelenséget, életrevaló ipart, üzemet, méginkább a művészetet pártolni nemcsak, de kedves kötele-ségünknek tartjuk, az ilyeseket pártolás végett olvasóinknak ajánlani. De kötele-ségünk egyszermind a visszaélést, a szemtelenséget sújtani, s az ilyesekre közönségünket óva figyelmeztetni. A derék német uraknál, a többek közt városunk két köztiszteletű hölgye fényrajzoltatta magát, s miután a képek nem az illetők megelegedése szerint ütöttek ki, azok a kontárok nyakán hagyattak. A drága sógorok pedig, miután más képet kiállítani nem akartak, hogy az érdeklött urhölgyeken boszút vegyenek, s kimutassák hogy műveltség s udvariasságról fogalmuk sincs, elég szemérmetlenek voltak, a hibás arcképeket nyilvánosságra kitenni, azon pelengér-aláírással: hogy-ha az illető hölgynek e képeket kinem váltják, azok tiz krajczárért fognak eladatni. Minden művelt s józan gondolkodású ember itéletére bizzuk ezen — az illető kontárokhhoz méltó — eljárást. Mi csupán annyit jegyzünk meg, hogy az eféle streich-okkal csak pakoljanak vissza — országukba.

— Minden dolgot, de még az embert magát is igen ajánlja a esinos ezifferblatt — mint magyarul mondani szokták. Ezt csak azért mondjuk el itt, mert a székesegyház javításánál az óra is új ezifferblattot kap; — pedig városunk toronyóráinak ezimlappjai nagyon emlékeztetnek bennünket Schwartzwald-ra. Ajánljuk különösen a lehető legegyszerűbb mutatók alkalmazását, mert a mostani kritikus időkben mindig igen jó, biztosan tudunk: hogy hányat ütött az óra?!

— (Sajátszerű kalandoska.) E hó 18-a alkonyán

egy szerető pár rendez-vous-jába az élezes sors igen kellemetlenül avatkozott. Ugyanis mindkettő karöltve sétáltak a szent-János-hid fölötti keskenypatak-parton, midőn egy hevesebb ölelkezés alkalmával, — ingatag lábaikra nem vigyázva — egyszerre mindkettő a patakba zuhantak, hol aztán a jó hideg patakviz hevült vérüket egész váratlanul lehűtötte. Egyéb baj nem történt.

— A német nyelv f. rendelet következtében a jövő tanévben az összes magyar gymnasiumok minden osztályában kötelezett tárgyleendő, s a német irodalom német nyelven fog előadani. — Ezentúl kedden délután is fognak előadások tartatni.

— Legfelsőbb helyről a kir. itélő tábla oda utasított, hogy az ügyvédi vizsgához engedélyek megadásánál a jogtudori szigorlatokat, vagy ezek hiányában az államvizsgák letételét feltétlenül s szigorúan követelje.

— A jelen szárazság s ebből eredt szűk takarmánytermés alkalmából a „Falusi gazda“ azt ajánlja a gazda-közönségnek, hogy siessenek tarló földjeiket felszántani s csibehurral (spergula sativa) bevetni. E növény csupán egyszeri szántást és boronálást kíván, majd minden földben igen jól tenyészik, hat hét alatt kaszálható, s nagyon jó takarmányt ad.

— A magyar írók segélyegylete javára rendezendő sorsjáték terve: A húzsnál három szerencsekerék lesz alkalmazandó, melyek 1, 2, 3 számmal jegyzetnek meg. Az 1-ső számmal jegyzetbe a 100 sorozat, a 2. számmal jegyzetbe az egyes sorozatba beosztott 1000 sorsjegy (nyerő-) szám, végre a 3. számmal jegyzetbe a nyeremény-tárgyak száma tételik be. A húzás megkezdve, ugyan azon egy időben fog mind a három szerencsekerékből egy-egy szám kihuzatni, melyek közül az 1. kerékből kihuzott jelöli a sorozatot, a 2-ből kihuzott jelöli a kihuzott sorozatból a nyerő számot, a 3-ból kihuzott szám végre jelöli a nyeremény számát. Ekkép fog folytatatni a kisorsolás mindaddig, míg az összes nyeremények száma kihuzatik. Az 1. és 2. szerencse kerékből fennirt módon kihuzott számok mindannyiszor visszatételnek az illető szerencse-kerékbe, mely által lehetővé tételik,

hogy ugyanazon egy sorsjegy birtokosa több nyereményre is szert tehet.

— Sorsjegyek (egynek ára 50 kr.) szerkesztőségünkkel mindenkor kaphatók.

— A multkor egy itt mulató, vidéki uri ember, midőn késő este néhány ismerősével a vásártéren, az érseki palota kertje mögött hazafelé balagna, véletlenül, — mielőtt barátai észrevették volna, — a kert-falazata mellett elvonuló mély árokba esett, s a családós férfiú majdnem életével adózott. Hajdan e pár üles árkok, — ha jól tudjuk — a székesegyház építésénél mészgödörökül szolgáltak; hogy most mire valók? nem képzeljük; azonban a gyakrabbi szerencsétlenségek elkerülése tekintetéből igen jó volna, ha korláttal kerítettének el. (Beküldött).

— A nappolyi alkirályból — magyar földes úr lett! Mint a lapok írják, az ireghi uragalmat 1,600,000 frton megvette.

— Königsbergben dr Böszman allenbergi orvos jelenleg egy röptülő gép készítésén dolgozik, melynek létesítésén már 16 év óta fáradozik. Az első próbát octoberben akarják megtenni. Az eredményt, ha addig a gép eszméje el nem röptül, annak idején tudatni fogjuk t. olvasóinkkal.

— Felső Elzászban egy polgármester szüléjében egy szöllőtő látható, melyen 464 fűrt van.

Halálozások.

Meghaltak aug. 15—22. Molnár Rozál 2 éves; Hatvani István 14 hónapos Lukács József 9 hetes; Mezei Pál 1 éves Krajesovics István 27 éves; Pernikár Anna 1 1/4 éves; Szarvas Anna 50 éves; Benes Oszkár 7 éves; Szilágyi András 81 éves; Lázcai Terézia 2 1/2 éves; Szentkereszt Mária 40 éves; Balog András 1/2 éves; Miticzki Izabella 2 1/2 éves; Fónodi Anna 5 hetes; Kovács István néhány perces; Dohány Ignác 20 éves; Pirner Anna 7 hetes; Novák István 3 órá. Összesen 10 fi, 8 nőnemű. Született a hét folytán 9 fi 7 leány. Házasságra lépett 4 pár.

Vásári tudósítás.

Hetivásár aug. 22-éről. A vásári üzlet élénk. Tiszta és kétszerbuza általában sok; rozs, árpa és zab igen kevés, széna, alig valami. Az árak emelkedtek és pedig: t. buza 8 frt, kétszer 7 frt, 10 kr, rozs 6 forint, árpa 3 frt 80 kr, zab 2 frt 80 kr, kukorica 6 frt 40 kr, burgonya 1 frt 40 kron kelt köblönkint; széna mázsája 1 frt; szalma m. 60 kr. Egyebek szokott áron.

HIRDETÉSEK.

BIZTOSITSUNK!

Az ismét gyakori, pusztító tüzvészek, s szintén fenyegetőleg mutakozó jégverések alkalmából bátor vagyok figyelmeztetni a t. birtokosokat, miszerint hazai jeles intézetünk, **az első magyar általános biztosító társaság** e részbeni jótéményét igénybe venni, s az épületeket, valamint a vetéseket és szőlőket biztosítani sziveskedjenek.

A fen tisztelt hazai jótékony intézet alolirt egri ügynöke és felügyelője teljes készséggel ajánlja fel szolgálatát a tűz és jégverés elleni, valamint az emberéletére szolgáló biztosítások felvételére, s reményli, hogy valamint eddig, ugy ezentul is a jótűgy előmozdítása tekintetéből elvállalt ügyködése pártolásra találand.

Ajánlom továbbá a már megnyitott és sikerrel működő **Tudakozó-intézetemet**, hol is a t. közönség igényeinek megfelelni legfőbb törekvésem leendő.

Van szerencsém egyszermind a nagyérd. gazdaközönséggel tudatni, miszerint **Vidats István** gazd. gépgyárának hevesmegyei ügynökségét szintén átvettém, s nálam az említett gyárban készült mindennemű gazdasági gépek és eszközök kaphatók és megrendelhetők.

Eger, jun. 1-én 1862.

Gosztonyi József, s. k.

lakásom van a megyeház mellett Zábrazsly féle 270. sz. házban.

Eladó birkák.

250 darab finom egy nyiretű,
112 „ mustra juh, és
25 „ rambouillet 2 éves kos

Andornakon szabad kézből minden órán eladó. Értekezhetni ugyanott

Dianovszky Ede

2-3

tisztartónál.

Névmagyarítás.

Malcker Antal egri lakos legfelsőbb engedelemmel saját és gyermekei vezetéknévét **Tavasi-ra** változtatta.

3-3.

Eladó borok.

Kittinő veres bor 1 cilinder . . . 1 frt — kr
Finom „ „ „ „ . . . — „ 60 „
Kittinő „ „ „ „ . . . — „ 40 „
„ fehér „ „ „ „ . . . — „ 60 „
Finom „ „ „ „ . . . — „ 40 „
10 éves silvorum „ „ . . . 1 „ 20 „

Gröber és fiaival.

Egy nőtlen, fiatal lovasz

kerestetik Andornakra, ki képes szilaj csikókat is nyereg alá betanítani. A föltételek megtudhatók ugyanott

Dianovszky E.

2-3

tisztartónál.

Felszólítás.

Alólírott kérem a t. ügyvédek, orvosok, mérnökök, iparosok és alkusz (sensal) urakat, sziveskedjenek ezimeiket lakással együtt hozzám legfeljebb september 1-ső napjáig beküldeni, hogy azokat rendezve a jövő hónapban megjelenő „Egri naptárba“ felvehessem.

Tisztelettel
VIOLET OTTO,
könyv- és papirkereskedése.

Hirdetmény.

A tornai uradalomhoz tartozó, T.-Ujfalu, Horváthi és Sz. Jakabi erdőségekben termett gubics termés, Tornán f. é. augusztus 28-kán reggeli 10 órakor árverés útján fog eladatni, a vevők 500 frt bánatpénzzel ellátva hivatnak meg. — Zárt ajánlatok, a kifizőt ideig ugyanott, a kített bánatpénz rekesztése mellett, az uradalmi tisztartóságnál elfogadtatnak.

Ugyanezen uradalom, t.-ujfalusi, horváthi és sz. jakabi erdőségekben termett mocsár és tölgy, továbbá a barkai, luczkai és aji erdőségekben termett bükk makkon való makkolatás, f. é. septembertől 2-kán reggel 10 órakor Tornán, az uradalmi igazgató hivatalnál, árverés útján fog eladatni. Az árverezők 200 frt bánatpénzzel ellátva hivatnak meg. 3-3.

Egy svajeci telivér bika

Andornakon eladó. Értekezhetni iránta ugyanott

Dianovszky

2-3

tisztartónál.

Meg
Előfizet

I. évi foly

Az „E

September
Októbertől
teljes szá
jétől m

Ö csás
Jakabhó l
a jogtudo
lyceumnál
lemmel fel
vén; hogy
következté
más kir. ak
adása f. e
vehesse, k
sára u. m.

1. Jog
dia, és és
nyajog.

2. Mag
törvényke

3. Oszt
delmi jog
leges szab
három

Az eg
tehát azon
tantárgyak
hogy taná
nyokkal el
15-ig a ly
tanári évi

Ez alk
lőknak tud
nál a hárd
fogja kezd
Kelt E

Heves vgye

1862. tart

Jelen voltak:
Györffy Igná
Jó

4. Az el
londoni világ
termények k
ezüst éremm

E jelent
fogadtatott,
tüntetés egy

ismeretlensé
piaczán a tö
méltó helyet

kiállítmánya
désre vezet,
jöléte s fel

kély részben
szerencsés v
5. A gé
tartott ülés
„Mac Cormie
számu részv